

ביצד צולין פרק שביעי פסחים

מסורת
הש"ס

ג' כ"ט ומסכת
ע"א מ"י פ"ט מ"ג
פ"ו י' מקדשין
כ"ט ב' א'
פ"ב מ"י פ"ד מ"ג
ק"ט מ"ג נ'

כ"ט ד"ג ד"ג ד"ג ד"ג
ומלך האילן כ"ט כ"ט
ד"ג

רבינו תנאל

או נשאל או יצא דם
בין לקליע דייקאין
בשריה מ"א מן ותיקין
לאשקא מדר' ששון
דתיב בקדש באשחור
דכתיב בחטאת לית
כל פסולי קדשים
האימרי קדשים קלים
קדש בשריה פסולי
קדש קלים ע"כ
מן ולא אשחור ריה
ע"כ ודבריה חשיבא
כל פסול קדש בשריה
לחטאת כדכתיב לחטאת
והאחר מעשה שיהיה
א"א לאשחור: ודבריה
דאמר דתיב אפילו
גזל פסול צורה כלומר
א"א נשאל מ"א אלא
קדש ששון צורתו אמר
ק' א"א כעין חטאת
לדבריה כדכתיב חטאת
והאחר ודבריה שעת
דתיב לחטאת שיהיה דבר
זה נ"ה נ"ה לחטאת:
אמר רב הורא מחלוקת
ת"ק ר' יוחנן בן בתרא
ששון ובעלים או
ששון ודבריה חשיבא
צורתו וזה אמר ישרף
מ"א כשנתו או נשאל
הבעלים לא אחר וריקת
דאיתו בשר לאכילה
אבל לפני וריקת דלא
איתו בשר לאכילה
כלל דברי רבי ישרף
מ"א איתו בשר וזה
אמר אלא הכי איתמר
אמר רב הורא מחלוקת
ששון או ששון לפני
ריקת דלא איתו
בשר לאכילה כלל ריה
לית (כ) אפילו בגופו אבל
לאחר וריקת דברי רבי
ב"ע צורה ר' יוחנן אמר
לאחר וריקת דברי חלוקת
ב"י ותיב דלא חשבו ד'ן
על רב חורא ר"א אשחור
להפירוק: ואז"ר ר'
יוחנן לפסחיה דאמר ר'
יוחנן ר' נחמיה ר'
יוחנן בן ברוקה אמר
דבר אחר דאין
הבחים כבעלים ישרף
מ"א ר' יוחנן בן בתרא
הו דמתיב ר' נחמיה
דתיב ר' נחמיה אמר
מפני אינינו נשרפה
לכך נאמר כ"ט חטאת
לא אחר ר' יריקת והיא
ו ש ר פ ה מ"ד דהיא

כ"ט ד"ג ד"ג ד"ג
ומלך האילן כ"ט כ"ט
ד"ג

כ"ט ד"ג ד"ג ד"ג
ומלך האילן כ"ט כ"ט
ד"ג

כ"ט ד"ג ד"ג ד"ג
ומלך האילן כ"ט כ"ט
ד"ג

כ"ט ד"ג ד"ג ד"ג
ומלך האילן כ"ט כ"ט
ד"ג

ונגמר עון עון מחטאת דלארץ. יומה לרש"י ח"כ לישוקק
מטון דפיגול *וממילא כיוח דשרף מ"ד ו"ל דכללו הכי
אליטרך למיכתב עון צפיגול דכפרק, שני דבחים (ד' כ"ט) יליף
צפיגול כרת עון עון מטות: **אבל**
יומה לרש"י גילוף טלוה מטות
וזמני לר"ך הלכתא וזמנ ר"י דה"ל
מה שטבא בחולין הוי חומרא *הואיל
ומעשה חול לחטבד ביה ולי"ט וילף
קל וחומר ממרומה דכתי שריפה ו"ל
לר"כ למיפך מה למרומה דחטורה
לזרים תלמד בקדשים קלים דשרי.
רש"י: **לאחר** זריקה מחלוקת.
פירוש אף לאחר זריקה דהי דוקא כדס
ובבעלים מחן קמני לה: **רבי יוחנן**
בן ברוקה ורבי נחמיה אמרו דבר
אחד. וא"ל דילמא לעולם רבי נחמיה
כרבנן ס"ל דכתי עיבור צורה ומטות
הארץ ששון מ"ד מפני אינינו
הרואה שעה היתה עדיין לא פירש
לכס עיבור צורה כדפירש בקונטרס
וזמנ רש"י דלפי מה שפירש ר"י
דכרתא דפסול בעלים כתי עיבור
צורה הוי שפיר דהכא לא שייך
הרואה שעה היתה לאנינו הוי
פסול בעלים ומסכתא כתי עיבור
צורה ולעיל דקאמר הרואה שעה
היתה קסבר דמפני עומאה נשרפה:
ורכב

ונשפך דמה ויצא דמת וזין לקליעין דקיימא לן
בשריפה גזלף נפקא לן מדר"ש דתיבא ריש
אמר בקדש באש חשף לימד על חטאת
ששריפתה בקדש אין לי אלא זו בלבד שאר
פסולי קדשים ואימרי קדשים קלים
מני: תל (ובל) בקדש באש חשף אשחור
קדשי קדשים קלים ע"כ אלא *כל
פסולו בקדש בשריפה לא שפא קדשים קלים
ולא שנא קדשי קדשים נכריא גמלי ליה
החטאת דאחרין *משום מעשה שהיה כך היה
ולתנא דבי רבה בר אבהו *דאמר "אפילו
פיגול מעון עיבור צורה מ"א *וליה עון עון"
מעוהו, ונליף עון עון מחטאת דאחרין אמר לך
חטאת דאחרין כי האי גוונא נמי עיבור צורה
לדורות בעיא, והתם הוראת שעה היתה,
השואת דאמרין כל פסולי קדשי בשריפה
לא שנא קדשי קדשים ולא שנא קדשים
קלים- נמא גמרי ליה *בקדש באש חשף
למה לי: יהוא מבעי ליה ששריפתה בקדש
ונבשר אשר יגע בכל ממה לא יאכל באש
ישרף למה לי: יהוא לגופיה איצטרך ס"א

כל פסולי קדשי כגון לן דמה, ונשפך דמה, ונשחפה בליילה
דבשריפה, דליתנהו בחולין, אבל נמא, דבחולין נמי מפסול, אימא דהאיל
ואיתעביד ביה עובדי דחול, אימא לא חיבוע שריפתה יליה בכבורה
קמ"ל: נמא דבעלים או שמתו תעובי צורתו וכו': אמר רב יוסף מחלוקת
שנמא בעלים אחר זריקה דאיתו בשר לאכילה אבל נמא בעלים לפני
זריקה דלא איתו בשר לאכילה *כלל דברי רבי ישרף
שפסולו בגופו ישרף מ"ד, ב"ס ובבעלים תעובר צורתו ויצא לבית השריפה
איתמר הכי איתמר מחלוקת שנמא בעלים לפני זריקה דלא איתו
בשר לאכילה דהוה ליה כפסולו בגופו אבל נמא בעלים לאחר זריקה
דאיתו בשר לאכילה דברי הכל פסולו מחמת דבר אחר ובעיא עיבור צורה
דבר יוחנן אמר אף לארץ זריקה נמי מחלוקת ואז"ר ר' למעשה דאמר
יוחנן: בן ברוקה ור' נחמיה אמרו דבר אחר- ר' יוחנן בן ברוקה הא דאמר
ר' נחמיה מאי היא *דתיבא ר' נחמיה מפני אינינו נשרפה זו לכך נאמר
כ"ט חטאת והיא אינינו כראד זריקה דהיא וזי אשתרף דאיתר (ששתרף) *
ר"י רב

נשק דמס. דלון כאן זריקה ולא חומר הכשר: וכן ילא דמס.
דמאלי פנימה" דלעיל נמי נפקא דמיפסול אף הדס בליילה:
דקיימא לן דכל סני כשריפס. בכל הנמרה אט מולאין בכל פסולי
קדשים ילאו לבית השריפה ומלן מקרא: כדקדש: כעוהר: פסולי
תורה אור שאר קדשים. שמחילתן כעשרותן

בעורה דכתיב בהן (ויקרא) כחלר
האל מועד, ואימרי קדשים קלים
שפסולו, דכעשרותן היתה חומה
העורה מחילתה דהא הקמרה בעו
מנין שוף כשפסלו תהא שם שריפתן
וליהי נקט אימורים דהי גיטמא כשרן
של קדשים קלים דנאכל בכל העיר
שריפתן נמי בכל העיר כדתנן
*שריפן אותו בחצרותיהן או על
גגותיהן: **קדשים קלים**. דכתי שריפה
כלל בשאר פסולין חוץ ממומאה מלן,
וממומאה ליכא למילף דשאר קומאה
דפסלה אף כדמומה ומעשר: **שפסול**
גפירי נפ. ומחטאת דלארץ לא
אליטרך לפרושי בה שריפה
באנינומה וזבילתה אלא מעשה
שהיה הוא דאשחור ולקמן פריך
"הכשר אף יגע בכל סמא" למ"ה לי:
אפי פיגול. שפסולו בגופו טעון
עיבור צורה והא דתנא דרבה בר
אבהו לא איתפרש מהיכא: **מנא**
ליס. דכתי עיבור צורה פסיקא לן
דטעמא משום דגמר עון עון מותר
כתיב צורה (ז) והגפס האוכלת
מ"א חטאת וזכתיב בטת (ס)
(ט) וזכתיב עוט ישא והא קרא
בותר מוקמין ליה בכריכות (ד'
ה) בגורה שיה כתיב כי את קודש
ה' חילל וכתיב ושרפת את הנוטר
באש לא יאכל כי קודש הוא וגמר
פיגול מעשה מה עמר כבר עובר
צורתו אף פיגול לר"ך כשעובר צורתו
ולדמר מעשר ליגמרי' מחטאת

דלארץ ששון צורה כתיב כי יום דכתיב זה
נמי עון וזוהי נתן לכס לשאת את
עון העוה" ומשה הודס להס דכתיב
וייטב בעיניו: **כי פסול גוונא**. זין
למחן דאמר בזבחי' מפני אינינו
נשרפה זין למחן דאמר מפני עומאה
נשרפה, לדורות כתיב עיבור צורה
ואוראת שעה היתה ששרפה לכו
זיוס: **שריפתן כדקדש**. שר"ך
לשורפן כעוהר: (א) **שפסול טול** שלא

נמא דבעלים או שמתו תעובי צורתו וכו': אמר רב יוסף מחלוקת
שנמא בעלים אחר זריקה דאיתו בשר לאכילה אבל נמא בעלים לפני
זריקה דלא איתו בשר לאכילה *כלל דברי רבי ישרף
שפסולו בגופו ישרף מ"ד, ב"ס ובבעלים תעובר צורתו ויצא לבית השריפה
איתמר הכי איתמר מחלוקת שנמא בעלים לפני זריקה דלא איתו
בשר לאכילה דהוה ליה כפסולו בגופו אבל נמא בעלים לאחר זריקה
דאיתו בשר לאכילה דברי הכל פסולו מחמת דבר אחר ובעיא עיבור צורה
דבר יוחנן אמר אף לארץ זריקה נמי מחלוקת ואז"ר ר' למעשה דאמר
יוחנן: בן ברוקה ור' נחמיה אמרו דבר אחר- ר' יוחנן בן ברוקה הא דאמר
ר' נחמיה מאי היא *דתיבא ר' נחמיה מפני אינינו נשרפה זו לכך נאמר
כ"ט חטאת והיא אינינו כראד זריקה דהיא וזי אשתרף דאיתר (ששתרף) *
ר"י רב

נמא דבעלים או שמתו תעובי צורתו וכו': אמר רב יוסף מחלוקת
שנמא בעלים אחר זריקה דאיתו בשר לאכילה אבל נמא בעלים לפני
זריקה דלא איתו בשר לאכילה *כלל דברי רבי ישרף
שפסולו בגופו ישרף מ"ד, ב"ס ובבעלים תעובר צורתו ויצא לבית השריפה
איתמר הכי איתמר מחלוקת שנמא בעלים לפני זריקה דלא איתו
בשר לאכילה דהוה ליה כפסולו בגופו אבל נמא בעלים לאחר זריקה
דאיתו בשר לאכילה דברי הכל פסולו מחמת דבר אחר ובעיא עיבור צורה
דבר יוחנן אמר אף לארץ זריקה נמי מחלוקת ואז"ר ר' למעשה דאמר
יוחנן: בן ברוקה ור' נחמיה אמרו דבר אחר- ר' יוחנן בן ברוקה הא דאמר
ר' נחמיה מאי היא *דתיבא ר' נחמיה מפני אינינו נשרפה זו לכך נאמר
כ"ט חטאת והיא אינינו כראד זריקה דהיא וזי אשתרף דאיתר (ששתרף) *
ר"י רב

נמא דבעלים או שמתו תעובי צורתו וכו': אמר רב יוסף מחלוקת
שנמא בעלים אחר זריקה דאיתו בשר לאכילה אבל נמא בעלים לפני
זריקה דלא איתו בשר לאכילה *כלל דברי רבי ישרף
שפסולו בגופו ישרף מ"ד, ב"ס ובבעלים תעובר צורתו ויצא לבית השריפה
איתמר הכי איתמר מחלוקת שנמא בעלים לפני זריקה דלא איתו
בשר לאכילה דהוה ליה כפסולו בגופו אבל נמא בעלים לאחר זריקה
דאיתו בשר לאכילה דברי הכל פסולו מחמת דבר אחר ובעיא עיבור צורה
דבר יוחנן אמר אף לארץ זריקה נמי מחלוקת ואז"ר ר' למעשה דאמר
יוחנן: בן ברוקה ור' נחמיה אמרו דבר אחר- ר' יוחנן בן ברוקה הא דאמר
ר' נחמיה מאי היא *דתיבא ר' נחמיה מפני אינינו נשרפה זו לכך נאמר
כ"ט חטאת והיא אינינו כראד זריקה דהיא וזי אשתרף דאיתר (ששתרף) *
ר"י רב

נמא דבעלים או שמתו תעובי צורתו וכו': אמר רב יוסף מחלוקת
שנמא בעלים אחר זריקה דאיתו בשר לאכילה אבל נמא בעלים לפני
זריקה דלא איתו בשר לאכילה *כלל דברי רבי ישרף
שפסולו בגופו ישרף מ"ד, ב"ס ובבעלים תעובר צורתו ויצא לבית השריפה
איתמר הכי איתמר מחלוקת שנמא בעלים לפני זריקה דלא איתו
בשר לאכילה דהוה ליה כפסולו בגופו אבל נמא בעלים לאחר זריקה
דאיתו בשר לאכילה דברי הכל פסולו מחמת דבר אחר ובעיא עיבור צורה
דבר יוחנן אמר אף לארץ זריקה נמי מחלוקת ואז"ר ר' למעשה דאמר
יוחנן: בן ברוקה ור' נחמיה אמרו דבר אחר- ר' יוחנן בן ברוקה הא דאמר
ר' נחמיה מאי היא *דתיבא ר' נחמיה מפני אינינו נשרפה זו לכך נאמר
כ"ט חטאת והיא אינינו כראד זריקה דהיא וזי אשתרף דאיתר (ששתרף) *
ר"י רב

נמא דבעלים או שמתו תעובי צורתו וכו': אמר רב יוסף מחלוקת
שנמא בעלים אחר זריקה דאיתו בשר לאכילה אבל נמא בעלים לפני
זריקה דלא איתו בשר לאכילה *כלל דברי רבי ישרף
שפסולו בגופו ישרף מ"ד, ב"ס ובבעלים תעובר צורתו ויצא לבית השריפה
איתמר הכי איתמר מחלוקת שנמא בעלים לפני זריקה דלא איתו
בשר לאכילה דהוה ליה כפסולו בגופו אבל נמא בעלים לאחר זריקה
דאיתו בשר לאכילה דברי הכל פסולו מחמת דבר אחר ובעיא עיבור צורה
דבר יוחנן אמר אף לארץ זריקה נמי מחלוקת ואז"ר ר' למעשה דאמר
יוחנן: בן ברוקה ור' נחמיה אמרו דבר אחר- ר' יוחנן בן ברוקה הא דאמר
ר' נחמיה מאי היא *דתיבא ר' נחמיה מפני אינינו נשרפה זו לכך נאמר
כ"ט חטאת והיא אינינו כראד זריקה דהיא וזי אשתרף דאיתר (ששתרף) *
ר"י רב

לכ

לעיל ד' דג.
* ויקרא: כ"ט
ו"ב חטאת א"ט
חטאת א"ט א"ט
זכר בקדש חטאת
ב"ט חטאת

[לעיל ס"א]:
[פירושין ס"א:
ו"ט]:
[לעיל ד' דג:
[פירושין ס"א]:

דבריה
הב"ח
(ה) רש"י דמס
ששון וכו'.
בגורה כתיב
ואחר כך מ"א
ששון דמס
מעשה טול:

הכ"ט
מ"א חטאת
ק"י חטאת כ"ט חטאת
ששון כ"ט חטאת
לעיל ד' דג:
[פירושין ס"א]:
[פירושין ס"א]:
[פירושין ס"א]:
[פירושין ס"א]:

זכר ד' דג:
[לעיל אשתרף]

זכר ד' דג:
[לעיל אשתרף]

זכר ד' דג:
[לעיל אשתרף]

לכ